

I. ВАШИНГТОН

РОЗДІЛ 1

*Здавалося б, цей день затріпотить,
не встигнувши початись...*

«Мустанг» Кларіс Старлінг із гуркотом влетів на похилий в'їзд до Бюро алкоголю, тютюну й вогнепальної зброї (БАТВЗ), яке розташувалося на Массачусетс-авеню в будівлі, що її з метою економії винаймали в пастора Мун Сон Мьона¹.

Ударний загін чекав у трьох автівках: побитий конспіративний фургон, що мав їхати попереду, а за ним — два чорні, укомплектовані людьми фургони SWAT², які наразі стояли на холостому ході в просторому гаражі.

Старлінг витягла зі своєї машини сумку зі спорядженням і побігла до першого фургона — старого білого транспортного засобу без вікон у вантажному відсіку, з обох боків якого були приклеєні вивіски з надписом: «КРАБИ ВІД МАРСЕЛЛА».

¹ Корейський релігійний лідер і громадський діяч, засновник «Церкви об'єднання». (*Тут і далі прим. перекл.*)

² SWAT (*special weapons assault team* — «штурмова група зі спеціальним озброєнням» або *special weapons and tactics* — «спеціальне озброєння й тактика») — спецзагони в США, які використовують під час складних операцій, що виходять за рамки можливостей звичайних поліцейських. Назва вимовляється як суцільне слово, на відміну від більшості англійських абревіатур, які читаються по літерах.

Крізь прочинені задні двері фургона за Старлінг спостерігали четверо чоловіків. Струнка у військовій уніформі, вона швидко рухалася з вантажем свого знаряддя, волосся блищало у світлі флуоресцентних ламп.

— Жінки. Завжди спізнюються, — сказав офіцер поліції округу Колумбія.

Операцією керував спецагент БАТВЗ Джон Брігем.

— Вона не запізнилася — я їй не «біпав», доки не отримав наводку, — відповів Брігем. — Вона, певно, мчала сюди з самого Куантіко... Привіт, Старлінг, давай сумку.

Вона похапцем ляснула його в простягнуту долоню.

— Привіт, Джоне.

Брігем переговорив зі скуйовдженим офіцером, що був за водія «заводського» фургона, і не встигли зачинитися задні двері, як автівка викотилася в приємний осінній день.

Кларіс Старлінг, ветеран фургонів для стеження, пірнула під окуляром перископа й зайняла місце позаду — якомога ближче до блока сухого льоду вагою в сто п'ятдесят фунтів¹, що слугував кондиціонером у тих випадках, коли доводилося сидіти нишком із вимкненим двигуном.

У старому фургоні пахло мавпарнею — запах страху й поту, що ніколи звідти не вивітрувався. За час служби в Бюро на автівці перебувало багато вивісок. Брудні та вицвілі наліпки на дверцятах з'явилися пів години тому. Дірки від куль, заліплені мастикою «БондО», були старші.

У задні вікна були вставлені дзеркальні шибки зі спеціальним напиленням. Старлінг спостерігала за великими чорними фургонами SWAT, що їхали слідом. Вона сподівалася, що їм не доведеться годинами стирчати в тих фургонах.

Офіцери-чоловіки зміряли її очима щоразу, як вона поверталася обличчям до вікна.

¹ ≈ 68 кг.

Спецагент ФБР Кларіс Старлінг, тридцять два роки, завжди на вигляд відповідала своєму віку, і цей вік їй завжди личив, навіть в уніформі.

Брігем дістав із переднього пасажирського сидіння канцелярський планшет.

— Чому ти постійно потрапляєш у таке лайно, Старлінг? — спитав він усміхаючись.

— Бо ти постійно мене на нього кличеш, — відповіла вона.

— Тут ти нам потрібна. Але ж я бачу, що тебе наказ за наказом відряджають на всілякі, Господи помилуй, облави. Нічого не розпитую, але гадаю, що в Баззардс-Пойнт¹ тебе хтось ненавидить. Краще б ти перейшла працювати до мене. Це мої хлопці, агенти Маркес Бьорк і Джон Гар, а це офіцер Болтон із поліцейського управління округу Колумбія.

Спільна рейдова група, що складається із загонів Бюро алкоголю, тютюну й вогнепальної зброї, SWAT від Управління боротьби з наркотиками та агентів ФБР, — це вимушений результат скорочення бюджету за таких часів, коли навіть Академію ФБР закривають через брак фінансування.

Бьорк і Гар скидалися на агентів. Поліцейський округу Колумбія Болтон — на бейліфа². Він був огрядним і життєрадісним, на вигляд мав років сорок п'ять.

Мер Вашингтона показово пресував наркоторгівців після того, як його самого звинуватили в зловживанні, тому на полягав, аби поліція округу Колумбія брала участь у кожному значному рейді у Вашингтоні. Звідси й Болтон.

— Сьогодні варить клан Драмго, — сказав Брігем.

— Евелда Драмго, я так і знала, — без ентузіазму відповіла Старлінг.

Брігем кивнув:

¹ Район у Вашингтоні, де розташовувався місцевий польовий офіс ФБР.

² Представник правоохоронних органів у США на кшталт помічника шерифа чи судового пристава.

— Вона відкрила виробництво льоду біля рибного ринку «Феліціана», що на річці. Наш хлопець повідомив, що сьогодні вона варить партію кристалу. А на вечір у неї рейс на Великий Кайман. Зволікати не можна.

Кристалічний метамфетамін, який на вулицях зветься «льодом», дарує короткочасний потужний кайф і викликає смертельну залежність.

— Наркота — справа УБН, але нам Евелда потрібна за незаконне перевезення між штатами зброї класу 3¹. В ордері зазначено пістолети-кулемети «беретта» й кілька МАК-10, і вона знає, де лежить ще чимало зброї. Старлінг, я хочу, аби ти зосередилася на Евелді. Ти вже мала з нею справу. Хлопці тебе прикриють.

— Нам дісталосся найпростіше, — сказав офіцер Болтон із неабияким задоволенням.

— Гадаю, тобі варто розповісти їм про Евелду, Старлінг, — мовив Брієм.

Старлінг перечекала, поки фургон проторохкотів залізничними коліями.

— Евелда чинитиме опір, — сказала вона. — З вигляду не скажеш, вона ж була моделлю, але опір чинитиме. Удова Діжона Драмго. Я двічі заарештовувала її за звинуваченнями в рекеті, вперше — разом із Діжоном... Востаннє вона мала в сумочці 9-міліметровик із трьома магазинами й балончик «Мейс», а в бюстгальтері ховала ніж-метелик. Не знаю, що вона зараз із собою носить. Під час другого арешту я дуже ввічливо попросила її здатися, що вона й зробила. Потім, уже під вартою округу Колумбія, вона вбила заточеною ложкою ув'язнену на ім'я Марша Валентайн. Тож очікувати можна чого завгодно... за виразом її обличчя не вгадаєш. Велика колегія присяжних постановила, що то був самозахист... Перше

¹ Категорія вогнепальної зброї в США, до якої належать кулемети, гвинтівки, глушники й вибухові пристрої.

слухання за першими обвинуваченнями в здирництві вона виграла, за другою статтею — уклала умову про визнання вини. Частково обвинувачення в перевезенні зброї зняли, бо в неї були малі діти, а чоловіка щойно вбили під час стрілянини з автівок на Плезант-авеню, мабуть, банда «спліффів»... Я попрошу її здатися. Сподіваюся, вона так і зробить — дамо їй таку можливість. Але, послухайте мене, якщо нам доведеться брати Евелду Драмго силою, мені знадобиться справжня допомога. Забудьте, що мене треба прикривати, краще наваліться на неї всі гуртом. Джентльмени, не думайте, що ви їдете дивитися дівчачі бої в грязюці між мною та Евелдою.

Були часи, коли Старлінг рахувалася з точкою зору таких чоловіків. Їм було не до вподоби те, що вона казала наразі, та Старлінг уже забагато всякого бачила, аби на це зважати.

— Евелда Драмго пов'язана з бандою «кріпів-38» через Діжона, — сказав Брігем. — Наш хлопець каже, що в неї охорона з «кріпів», а вони торгують на узбережжі. Мабуть, за великим рахунком, це захист від «спліффів». Не знаю, як поведуться «кріпи», коли нас побачать. Вони не люблять помирати без крайньої потреби.

— Треба вам сказати, що Евелда ВІЛ-інфікована, — продовжила Старлінг. — Діжон передав на голці. Вона дізналася про це у в'язниці й зірвалася. Зарізала того дня Маршу Валентайн і побилася з тюремниками. Якщо в неї немає зброї, то вона буде битись і, майте на увазі, відбиватиметься будь-якими біологічними рідинами. Буде плюватись, кусатись, а також може мочитись і випорожнюватись, коли спробуєте її приборкати, тож рукавички й маски — стандартна процедура. Як саджатимете її в патрульну машину і кластимете руки їй на голову, то стережіться голок у волоссі й зафіксуйте їй ноги.

У Бьорка та Гара повитягувались обличчя. Офіцер Болтон також посмутнів. Він кивнув кошлатим підборіддям на особисту зброю Старлінг, бувалий 45-й «кольт» урядової

моделі з руків'ям, обмотаним піскованою шкіркою, що вмонтована в кобури «які»¹ на її правому стегні.

— У вас ця штука постійно зведена до бою? — вирішив дізнатися він.

— Заряджена й готова, будь-якої миті, будь-якого дня, — відповіла Старлінг.

— Небезпечно, — сказав Болтон.

— Приходьте на стрільбище, офіцере, і я вам усе поясню.

Брігем утретився:

— Болтоне, я тренував Старлінг, коли вона три роки поспіль тримала титул чемпіона на міжвідомчих змаганнях із бойових пістолетів. Не хвилюйтеся за її зброю. Оті хлопці з команди порятунку заручників, «Ковбої Велкро», — як вони прозвали тебе після того, як ти надерла їм дупи, Старлінг? Енні Оуклі?²

— Ядуча Оуклі, — відповіла вона й повернулася до вікна.

Старлінг почувалася уразливою й самотньою в цьому смердючому, мов цап, фургончику для стеження, набитому чоловіками. «Chaps», «Brut», «Old Spice», піт і шкіра. Почав закрадатися страх, він смакував, мов пенні під язиком. Уявний образ: *її батько, який пахнув тютюном, а ще дужче — милом, чистить апельсин своїм кишеньковим ножем, у якого відламано вістря леза, ділиться з нею апельсином на кухні. Габаритні вогні батькового пікапа зникають удалині, коли він вирушає на нічне патрулювання, під час якого його вбили. Його речі в шафі. Сорочка для сільської кадрили. У її шафі — кілька гарних речей, які вона так нікуди й не вдягла. Сумні вечірні сукні на плічках, мов забуті іграшки на горіщі.*

— Ще хвилин десять, — кинув у салон водій.

Брігем визирнув у лобове вікно й поглянув на годинник.

¹ Кобура у вигляді петлі.

² *Annie Oakley* (1860—1926) — американська жінка-стрілець, брала участь у виставах Баффало Білла.

— Ось план, — сказав він.

У Брігема була груба схема, похапцем накреслена «меджик-маркером», і розпливчастий архітектурний план, що йому надіслали факсом з Архітектурного департаменту.

— Будівля рибного ринку стоїть серед низки магазинів і складських приміщень уздовж берега. Парселл-стріт упирається в Ріверсайд-авеню на цій маленькій площі перед рибним ринком... Бачите, задня стіна рибного ринку виходить на воду. У них там є док, він тягнеться вздовж усїєї задньої стіни, ось тут. Перший поверх рибного ринку — тут лабораторія Евелди. Вхід спереду, одразу біля ринкової маркізи. Коли Евелда варить мет, то виставляє вартових у радіусі принаймні трьох кварталів. Уже були випадки, коли вони попереджали її завчасно і вона встигала спустити наркотику в унітаз. Отож звичайна група захвату від УБН заходитиме від доків на рибальському катері о п'ятнадцятій рівно. На цьому фургоні ми зможемо підібратися ближче за всіх, під'їдемо просто до головного виходу за пару хвилин до початку рейду. Якщо Евелда вийде з головного, ми її візьмемо. Якщо лишиться всередині, то виб'ємо двері з вулиці, щойно вони ввійдуть з іншого боку. Другий фургон — то наша підтримка, семеро хлопців, вони розпочнуть операцію о п'ятнадцятій, якщо не отримають від нас іншого наказу.

— Що маємо на двері? — спитала Старлінг.

— Якщо все буде тихо, то таран, — озвався Бьорк. — Якщо почуємо вибухи чи стрілянину, то «до них прийде Ейвон»¹.

Бьорк легенько поплескав по своїй рушниці.

Старлінг уже бачила, як це робиться: «Ейвон» — це тридюймовий патрон магнум для рушниці, заряджений дрібним

¹ «Авоп» — марка американської штурмової зброї, як пояснюється нижче, а також косметична фірма. Існує старий рекламний ролик цієї косметики, де звучить пісня «Avon calling»: привітна панянка дзвонить у двері до чергової жінки, щоб зробити з неї чарівну красуню, на кшталт нашої реклами «Ми йдемо до вас!».

свинцевим порошком, який вибиває замок на дверях, не завдаючи шкоди тим, хто перебуває всередині.

— А Евелдині діти? Де вони? — спитала Старлінг.

— Наш інформатор бачив, як вона лишила їх у дитсадку, — відповів Брігем. — Хлопець близько контактує з її родиною, дуже близько. Настільки близько, як це взагалі можливо з безпечним сексом.

У навушнику Брігема цвірінькнув радіосигнал, і агент став роздивлятися клаптик неба, який було видно із заднього вікна.

— Може, вони просто вишукують затори на дорогах, — мовив він у ларингофон і звернувся до водія: — Хвилину тому другий загін помітив новинний гелікоптер. Ти щось бачив?

— Ні.

— Хай краще за заторами слідкує. Одягаймося й по конях.

Сто п'ятдесят фунтів сухого льоду не подарують прохолоди п'ятьом дорослим людям, які спекотного дня сидять у металевому фургоні, особливо якщо на них бронезахист. Коли Болтон підняв руку, то довів, що одеколон «Каное» не дає такого результату, як душ.

Кларіс Старлінг нашила під плечі уніформи подушечки, аби пом'якшити тиск кевларового жилета — куленепробивного, як пощастить. Додаткова вага жилета з'явилася за рахунок однієї керамічної пластини на спині й ще однієї на грудях.

Цінність цієї пластини на спині показав трагічний досвід. Проводити рейд із примусовим проникненням на чолі групи людей, яких ти не знаєш, які мають різний рівень підготовки, — процедура небезпечна. Коли ведеш за собою колонну зелених і переляканих новобранців, вогонь по своїх може перебити тобі хребет.

За дві милі від річки третій фургон висадив групу захвату УБН, що поспішила на randevу з риболовецьким катером. Автівка з групою підтримки значно відстала від фургона для стеження.

Потяглися занедбані квартали. Третина будинків стояли позабивані, погорілі машини спочивали на ящиках біля бордюрів.

По кутках перед барами й маленькими крамницями тинялися молодики. На тротуарі палав матрац, біля нього гралися діти.

Якщо Евелда виставила вартових, то вони добре ховалися поміж звичайних вуличних перехожих. В автомобілях, припаркованих навколо алкогольних крамниць і продуктових магазинів, сиділи чоловіки й перемовлялися між собою.

Перед світлофором зупинився кабріолет-лоурайдер «ім-пала» з чотирма молодими афроамериканцями, і вони попленталися за фургоном. Передній бампер кабріолета «вистрибував» на радість дівчатам, повз яких проїжджали молодики, від гупання стерео дрижала металева обшивка фургона.

Крізь дзеркальну шибку в задніх дверцятах Старлінг побачила, що молодики в кабріолеті не становлять загрози, бо штурмовик «кріпів» — це переважно потужний, габаритний седан чи мікроавтобус, старий, щоб не впадати в такому кварталі в око, шибки на задніх дверцятах опускаються до упору. Екіпаж складається з трьох чоловіків, інколи — чотирьох. Якщо дати волю думкам, то навіть та баскетбольна команда на «б'юіку» видаватиметься підозрілою.

Поки фургон перечікував червоний сигнал світлофора, Брігем прийняв кришку з окуляра перископа й пальцем постукав Болтона по коліну.

— Роззирніться, може, побачите на тротуарах кілька місцевих знаменитостей, — сказав Брігем.

Верхня лінза перископа ховається у вентиляторі на даху. Дивитися можна тільки у два боки.

Болтон зробив повне коло й зупинився, щоб протерти очі.

— Надто сильно трясеться, коли двигун працює, — мовив він.

Брігем зв'язався з командою на катері.

— Чотириста метрів униз течією, скоро будуть на місці, — передав він команді у фургоні.

За квартал до місця, на Парселл-стріт, фургон пригальмував на червоному світлі й, здавалося, аж надто довго простовбичив навпроти центрального входу на ринок. Водій розвернувся, мов поправляв праве дзеркальце, і краєм рота зашепотів до Брігема:

— Наче небагато народу купляє рибку¹. Їдьмо.

Загорівся зелений, і о 14:57, рівно за три хвилини до початку операції, пошарпаний фургон зупинився перед рибним ринком «Феліціана», обравши зручне місце на узбіччі.

Салоном фургона прокотився скрегіт, коли водій поставив автівку на ручне гальмо.

Брігем здав перископ Старлінг:

— Поглянь-но.

Старлінг прокрутила перископ уздовж фасаду ринку. На тротуарі розташувалися столи, під брезентовими навісами стояли прилавки з мерехтливою рибою на льоду. Снепери з узбережжя Кароліни, мистецьки викладені зграйками на подрібненій кризі; краби, що ворушили кінцівками у відкритих ящиках; лобстери, які дерлися один на одного в акваріумах. Хитрий крамар прикрив очі найбільших рибин вологими серветками, аби вони зберегли свій блиск до вечора, коли хвиля підозріливих домогосподарок, уродженок Карибських островів, почне обнюхувати й роздивлятися товар.

Сонячні промені вигравали веселкою у водяних бризках, що здіймалися над різницьким столом просто неба. Чоловік із міцними передпліччями, з вигляду латиноамериканець, граціозно нарізав акулу-мако вигнутим ножом і поливав велику рибу з потужного ручного душа. Стічною

¹ Питання «Почім рибка?» ставлять повіям або наркаторгівцям (*амер. сленг*).

канавою збігала кривава вода, і Старлінг чула, як під фургоном дзюрчить струмок.

Старлінг спостерігала, як водій перемовляється з торговцем, щось запитує. Торговець поглянув на ручний годинник, стенив плечима й показав на місцеву забігайлівку. Водій ще хвилину тинявся ринком, потім запалив сигарету й рушив у напрямку кав'ярні.

Бумбокс на ринку грав «Макарену» так голосно, що Старлінг чітко чула кожен звук у салоні фургона. Вона до кінця життя ненавидітиме цю пісню.

Потрібні двері були праворуч, металеві двійчасті двері в металевій коробці, до яких вела єдина бетонна сходинка.

Старлінг уже збиралася була відірватися від перископа, коли ці двері відчинилися. Надвір вийшов білий здоровань у гавайській сорочці й сандалях. На грудях у нього висів рюкзак. Одна рука ховалася під рюкзаком. Слідом за ним вийшов жилавий афроамериканець, який ніс у руках дощовик.

— Увага, — сказала Старлінг.

За плечима двох чоловіків виринула довга, як у Нефертіті, шия та вродливе обличчя — надвір вийшла Евелда Драмго.

— Евелда йде за двома хлопцями, здається, вони обидва при зброї, — попередила Старлінг.

Тільки вона збралася передати окуляр Брігему, як той уже відсунув її від перископа. Старлінг натягла шолом. Брігем заговорив у рацію:

— Перший загін — усім одиницям. Починаємо операцію. Починаємо операцію. Вона з нашого боку, ми виходимо, — а тоді звернувся до команди, пересмикуючи затвор штурмової рушниці: — Кладемо їх на землю, якомога тише. Катер прибуде за тридцять секунд, до роботи.

Старлінг першою вистрибнула з фургона, і Евелда повернула до неї голову, змахнувши косами. Пам'ятаючи, що за нею стоять чоловіки з рушницями напоготові, Старлінг гаркнула:

— На землю, всім на землю!

Евелда виступила вперед між двох охоронців.

Через плече Евелди був перекинутий слінг, у якому лежало немовля.

— Заждіть, заждіть, мені не треба проблем, — звернулася вона до двох своїх супутників. — Заждіть, заждіть.

Вона велично, по-королівськи, зробила крок уперед, піднявши перед собою дитину, наскільки дозволяв слінг. Ковдра звисала долі.

Лиши їй шанс для маневру. Старлінг навпомацки вклала зброю в кобуру, простягла руки з порожніми долонями.

— Евелдо! Здавайся. Підійди до мене.

Позаду Старлінг — ревіння восьмициліндрового двигуна й виск шин. У неї немає змоги озирнутися. *Нехай це буде підтримка.*

Проігнорувавши її, Евелда рушила на Брігема. Дитяча ковдра затріпотіла — з-під неї застрекотів МАК-10, і Брігем повалився на землю. Забороло шолома залила кров.

Білий здоровань кинув сумку. Бьорк угледів у нього автоматичний пістолет і випустив зі своєї рушниці нешкідливу свинцеву хмарку набою «Ейвон». Узявся пересмикнути затвор, але не встиг. Здоровань зарядив кулеметну чергу, що прошила Бьоркові пах навскіс під бронезжилетом, і офіцер гойднувся в бік Старлінг. Тієї ж миті вона оголила зброю й двічі поцілила здорованя просто посередині гавайської сорочки, перш ніж він устиг вистрілити.

Позаду Старлінг — постріли. Жилавий чорний відкинув зі зброї дощовик і пірнув за ріг будівлі в ту саму мить, коли Старлінг відчула потужний, наче від важкого кулака, удар у спину — він штовхнув її вперед, вибив з легень повітря. Вона розвернулася й побачила посеред вулиці штурмовик «кріпів», седан «кадиллак» з опущеними шибками. Схрестивши ноги, мов індіанці-шаєнни, два стрільці уместилися в бокових вікнах і цілили понад дахом, а третій

улаштувався на задньому сидінні. Із трьох дул валить дим і вогонь, у повітрі навколо Старлінг ляскають кулі.

Вона пірнула між двох припаркованих автівок, побачила Бьорка, що смикався на дорозі. Брігем лежав нерухомо, з-під шолома розливалася калюжа. Гар і Болтон відстрілювалися між машинами десь на протилежному боці дороги, там, де в автівках трощилося скло й дзвеніло на асфальті, де вибухнула шина, коли в неї поцілила кулеметна черга з «кадиллака». Стоячи однією ногою в стічній канаві, Старлінг визирнула розвідати ситуацію.

Маємо двох, які сидять у вікнах і стріляють понад дахом автомобіля, і водія, що вільною рукою палить із пістолета. Четвертий на задньому сидінні вже відчинив двері й затягує до салону Евелду з немовлям. Поки гангстери обстрілювали Болтона й Гара на протилежному боці вулиці, з-під задніх шин «кадиллака» повалив дим, і машина рушила з місця. Старлінг підвелася й, повертаючись усім тілом за машиною, поцілила водієві в скроню. Двічі вистрілила в чоловіка, що сидів у передньому вікні, і той завалився назад. Вона викинула зі свого 45-калібровика магазин і, не встиг він упасти на землю, вставила новий. Старлінг не зводила очей з машини.

«Кадиллак» пройшовся боком по автомобілях, що вишикувались на протилежному боці дороги, і зі скреготом зупинився до них упритул.

Старлінг уже рушила в напрямку «кадиллака». Один зі стрільців так і сидів у вікні, дико вибалушивши очі й упершись руками в дах автівки, затиснутий поперек грудей між «кадиллаком» і припаркованою машиною. Його пістолет з'їхав дахом униз. Із задніх дверцят виринули порожні долоні. Назовні виліз чоловік у синій бандані, з піднятими руками, а тоді побіг. Старлінг не стала з ним розбиратися.

Праворуч — постріли, бігун повалився вперед і, проїхавшись обличчям по асфальту, спробував заповзти під

машину. Над Старлінг торохкотіли лопаті гелікоптера. На рибному ринку хтось волав:

— Всім лежати! Всім лежати!

Люди під прилавками й фонтан над покинутим різницьким столом, що сіє бризки в повітрі.

Старлінг наближається до «кадиллака». На задньому сидінні щось рухається. У «кадиллаку» хтось рухається. Машина гоїдається. У салоні кричить немовля. Залунали постріли, і задні вікна вибухнули й посипалися всередину машини.

Старлінг підняла руку й закричала, не обертаючись:

— СТІЙТЕ. Не стріляти. Стежте за дверима. Прикрийте мене. Стежте за дверима на ринку. Евелдо...

На задньому сидінні машини хтось ворушиться. Там кричить дитина.

— Евелдо, випростай з вікна руки.

Евелда Драмго, вона виходить із машини. Без угаву кричить дитина. Із динаміків на рибному ринку гримить «Макарена». Евелда вийшла й попрямувала до Старлінг, похиливши свою гожу голову та обхопивши руками дитину.

Між ними на дорозі смикався Бьорк. Короткі, дрібні спазми — він уже майже стік кров'ю. «Макарена» смикалася в такт із Бьорком. Хтось, пригинаючись до землі, проповз до нього, ліг поруч і затиснув рану.

Старлінг спрямувала дуло в землю перед Евелдою.

— Евелдо, покажи мені руки, ану, будь ласка, покажи свої руки.

Щось там під ковдрою. Евелда підвела голову з косами й поглянула на Старлінг своїми темними єгипетськими очима.

— То це ти, Старлінг, — мовила вона.

— Евелдо, не роби дурниць. Подумай про дитину.

— Що, сучко, обміняймося рідинами?

Ковдра затріпотіла, у повітрі ляснуло. Куля Старлінг пройшла крізь нижню губу Евелди Драмго й рознесла задню стінку черепа.

Якимось чином Старлінг опинилася навсидячки, біля скроні щось неймовірно пекло, дух перехопило. Евелда також сиділа на землі на колінах, повалившись уперед. З її рота лилася кров, лилася на немовля, крики дитини приглушало материнське тіло. Старлінг підповзла до неї й ухопилася за слизькі застібки слінга. Дістала з бюстгальтера Евелди ніж-метелик, не дивлячись, витягла лезо й перерізала лямки, визволивши дитину. Немовля було слизьке й червоне, ледь не висковзало з рук Старлінг.

Тримаючи дитину, Старлінг підвела нажахані очі. Побачила на рибному ринку фонтан, що бризкав у повітря, і побігла туди з закривавленою дитиною. Вона скинула зі стола ножі й риб'ячі тельбухи, поклала дитя на різницьку дошку й спрямувала на нього потужний потік. Темна дитина лежить на білій різницькій дошці між ножів і тельбухів, поруч із акулячою головою, дитину відмивають від інфікованої ВІЛ крові, на хлопчика скрапує кров Старлінг, змивається разом із кров'ю Евелди єдиним потоком, таким же солоним, як море.

Бризки летять навсібіч, у них відбивається глузлива веселка, наче Божа обітниця, миготливе знамено над творінням Його сліпого молота. Старлінг не побачила на тілі хлопчика жодних ушкоджень. Гуркіт «Макарени» з динаміків, світлові спалахи мерехтять і мерехтять, аж доки Гар відтяг фотографа геть.

РОЗДІЛ 2

Сліпа вулиця в кварталі «синіх комірців» у місті Арлінгтон, штат Вірджинія, трохи за північ. Тепла осіння ніч, пройшов дощ. Повітря неспокійно вирує перед холодним атмосферним фронтом. Серед запахів вологої землі та листя виграє мелодію цвіркун. Він замовкає, коли до нього долинають потужні вібрації, приглушений гуркіт п'ятилітрового

«мустанга» зі сталевими колекторами, що завернув на сліпу вулицю. Слідом їде машина федерального маршала. Обидві автівки вкочуються на доріжку біля охайного будинку на дві родини й зупиняються. «Мустанг» здригається на холостому ході. Двигун затихає, цвіркун перечікує момент і знову береться за пісню, останню перед заморозками, останню в житті.

З-за керма «мустанга» встає федеральний маршал в уніформі. Він обходить машину й відчиняє пасажирські дверцята для Кларіс Старлінг. Вона виходить. Білий бинт тримає перев'язку на вусі. Від бетадину лишилися червоні й оранжеві плями на шиї понад зеленою хірургічною сорочкою, яку Старлінг довелося вдягти замість форменої.

Вона несе особисті речі в пластиковому мішечку на застібці: кілька монет і ключі, посвідчення спецагента Федерального бюро розслідувань, швидкісна обойма з п'ятьма комплектами набоїв, маленький балончик «Мейс». В іншій руці тримає сумку, а також пасок і порожню кобуру. Маршал віддає їй ключі від машини.

— Дякую, Боббі.

— Хочеш, ми з Фароном зайдемо й посидимо з тобою трохи? Чи краще привезти Сандру? Вона на мене чекає. Я привезу її незабаром, тобі потрібна компанія...

— Ні, я просто посиджу вдома. Потім має повернутися Арделія. Дякую, Боббі.

Маршал сідає в машину, де на нього чекає напарник, і стежить, щоб Кларіс безпечно дісталася додому, а потім федеральна машина їде.

Пральня в будинку Старлінг. Там тепло й пахне пом'якшувачем для білизни. Шланги пральної машини й сушарки закріплені пластиковими наручниками. Старлінг кладе особисті речі на пральну машинку. Ключі від автомобіля гучно ляскають об металеву поверхню. Вона виймає з барабана білизну й закладає її до сушарки. Знімає з себе штани

від уніформи, хірургічну сорочку, бюстгальтер з плямами крові та вмикає пральну машинку. На Старлінг — шкарпетки, труси й 38-й спецкалібр зі спиланим бойком у кобурі на литці. На її спині й ребрах — яскраві синці, шкіра на лікті подерта. Праве око й щока набрякли.

Пральна машинка розігрівається й починає плюхкати. Старлінг загортається у великий пляжний рушник і тупотить у вітальню. Повертається з двома привітними дюймами «Джека Деніелса» в склянці. Сідає на гумовий килимок перед пральною машинкою, притуляється до неї спиною в темряві, а теплий механізм вібрує й плюхкає. Вона сидить на підлозі, піднявши обличчя, кілька разів схлипує, а тоді з'являються сльози. Сльози печуть на щоках, стікають униз обличчям.

Побачення затримало Арделію Мепп до 12:45 ночі в довгій дорозі додому від Кейп-Мей. Перед вхідними дверима вона побажала йому солодких снів. Зайшовши у ванну кімнату, Мепп почула воду, гудіння в трубах — машинка перейшла до наступного циклу.

Вона пішла вглиб будинку і ввімкнула світло на кухні, яку ділила зі Старлінг. З кухні було видно пральню. Мепп побачила Старлінг, яка сиділа на підлозі з перев'язаною головою.

— *Старлінг!* Ох, крихітко.

Арделія швиденько присіла поруч.

— У чому річ?

— Мені прострелили вухо, Арделіє. Полікували на Волтер-Рід. Не вмикай світла, окей?

— Окей. Треба тобі дещо принести. Я нічого не чула, ми слухали касети в машині... розповідай.

— Арделіє, Джон загинув.

— *Тільки не Джонні Брігем!*

І Мепп, і Старлінг були небайдужі до Брігема, коли він був у них інструктором зі стрільби в Академії ФБР. Вони

все намагалися розібрати татуювання крізь рукав його футболки.

Старлінг кивнула й по-дитячому витерла очі тильним боком руки.

— Евелда Драмго й кілька «кріпів». Евелда його підстрелила. Ще вони вклали Бьорка, Маркеса Бьорка з БАТВЗ. Ми були в одній команді. Евелду встигли попередити, і теле-репортери прибули на місце одночасно з нами. Евелда дісталася мені. Вона не хотіла здаватись, Арделіє. Вона не хотіла здаватись, а на руках тримала дитину. Ми вистрілили одна в одну. Вона померла.

Мепп ніколи не бачила, щоб Старлінг плакала.

— Арделіє, я сьогодні вбила п'ятьох людей.

Мепп сіла на підлогу поруч зі Старлінг і обійняла її за плечі.

Вони разом притулилися до гуркітливої пральної машинки.

— Як Евелдина дитина?

— Я змила кров, жодних ушкоджень на шкірі не побачила. У лікарні сказали, що фізіологічно з ним усе гаразд. За кілька днів вони віддадуть його Евелдиній матері. Знаєш, що мені сказала Евелда наостанок, Арделіє? «Що, сучко, обміняймося рідинами?»

— Зараз дещо тобі принесу, — мовила Арделія.

— Що?

РОЗДІЛ 3

Із сірим світанком прийшли газети й вранішні новини по кабельному.

Щойно Мепп повернулася з мафінами, то почула, що Старлінг заворушилась, і вони сіли дивитися разом.

CNN та всі інші мережеві канали викупили права на плівку, відзняту журналістами з гелікоптера WFUL. Надзвичайний матеріал, крупний план згори.